

Чл. 581. Джиранть, който е заплатилъ мънителницата, има право да дира отъ прѣдишните джиранти, отъ издавателя и отъ приемателя:

- 1) суммата, която е заплатилъ, заедно съ закондата лихва отъ деня на заплащанието;
- 2) направените разноски;
- 3) комисионъ $\frac{1}{4}\%$.

Чл. 582. Който упражнява обратното искане, може срѣщу размѣра на искането да тѣгли *обратна мънителница* къмъ дължника си.

Въ тоя случай, той може да прибави къмъ вземанието си гербовия сборъ, пощенските разноски и банкерските права за продаване на обратната мънителница.

Чл. 583. Обратната мънителница е нова мънителница, която трѣбва да се издаде съ срокъ на прѣдявлене и направо за мѣстожителството на лицето, срѣщу което се упражнява обратното искане.

Чл. 584. Дължникътъ по обратна мънителница е дъженъ да заплати, слѣдъ като му се врѣчи мънителницата, протеста и издължена обратна смѣтка.

Чл. 585. Всѣки джиранть, който е заплатилъ на едного отъ тѣзи, на които е дъженъ обезпечение, може да заличи джирото си и джиросванията на ония лица, които сѫ подиръ него.

Отдѣление 10.

За посрѣдничеството.

I. За приеманието чрезъ посрѣдничество.

Чл. 586. Ако въ мънителницата, която е протестирана за неприемание, е означено лице, което ѝ заплати въ